

[J. Oskar Andersen.]

kunde sikkert udvises større Sparsommelighed med Hensyn til det kongelig Teaters Budget. Dette kunde man foreløbig være skredet til.

Chr. Hansen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg har at gøre. Jeg forstod ikke, hvorfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder i Eftermiddags her holdt et stort Foredrag over de to andre Forslag, som han nævnte, for de har jo slet ikke været til Behandling i Udvalget, og hvorfor skal vi saa drøfte dem her; det synes jeg ikke, man behøvede. Vel har der ligget et Forslag fra Arkitekt Bunch om at lægge Bygningen i Flugt med Teatrets Magasinbygning, men det er jo ikke blevet behandlet, fordi Ministeren har hævdet, at han stod fast ved det Forslag, han havde fremsat i Rigsdagen, og som Udvalget behandlede. Jeg synes derfor, det er ganske unyttigt at beskæftige sig med de Ting, og jeg synes ikke, den højtærede Minister behøvede at komme frem med dem. Ministeren havde lavet flere Beregninger og var kommet til det Resultat, at de to omhandlede Ejendomme vilde komme til at koste 1,6 Mill. Kr. Jeg ved ikke, hvorfra Ministeren har det, om han har indhentet Tilbud, eller hvorledes det forholder sig. Jeg troede, de kunde købes for 1 100 000 Kr.; men der er jo ingen Grund til at strides om dette i Øjeblikket. Jeg havde imidlertid ikke noget imod at gaa over og se paa dette Forslag, men jeg maatte være meget forsigtig med mine Udtalelser, for der kunde blive sagt: Det er, fordi du er Modstander af det Forslag, her ligger; du har beskæftiget dig med Sagen før.

Der er jo kommet en Skrivelse fra en Højesteretssagfører — den er ogsaa omtalt her i Betænkningen — med et Tilbud paa 630 000 Kr. for de to Ejendomme, altsaa dobbelt saa meget, som Radiofonien skal give for dem. Vi har behandlet Skrivelsen i vort Parti, det er jo saa naturligt, men vi var noget ked af, at den kom, da vi var bange for, at det var en Forløber for en Erstatningssag fra Ejerne. Thi der foreligger jo to Skrivelser, en fra Købstadforeningen og en fra Tobaksfirmaet, som gaar ud paa, at man vil forlange Erstatning, hvis det Hus bliver bygget. Derfor vilde maaske være mere hensigtsmæssigt at købe de to Ejendomme og bygge Teatret dér i Stedet for at risikere Erstatningssager til flere Hundrede Tusinde Kroner. Men jeg vil dog haabe,

at der ikke sker noget, jeg vil haabe, at Bygningen vil blive, som det jo siges, til Ære og Pryd, og at det ogsaa vil faa stor Betydning for Kvarteret, at Planen sker Fyldest. Ministeren sagde i Udvalget, at han tog intet Hensyn til den nævnte Skrivelse, han afviste den; vi skulde ikke bekymre os derom. Men naar man har beskæftiget sig med saa mange Projekter igennem snart en Menneskealder, og naar saa saadanne Spørgsmaal foreligger til Afgørelse, saa synes jeg, naar det da ikke er ens egne Ting, man har med at gøre, at man har dobbelt saa stor en Pligt til at overveje Sagen. Man har ikke Lov til at handle lige saa frit, som naar det er een selv, det kommer til at gaa ud over.

I Gaar, da jeg havde Ordet, beklagede jeg mig over Lejen. Jeg hørte nu, at det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard sagde, at Prøvetiden var ganske kort; jeg har forstaaet, at Tiden var 15 Aar; det kan man dog ikke kalde for en ganske kort Tid. Derfor maa jeg meget beklage, at man ikke har sat Lejetiden noget kortere, f. Eks. til en 5—10 Aar. Men ogsaa dette blev afvist af Ministeren.

Jeg beklagede mig ogsaa i Gaar over, at naar Scenen ligger saa højt som i Niveau med tredje, fjerde, femte Sal, saa vil Garderobes og Toiletter komme til at ligge i Stuen. Nu har jeg forstaaet paa Ministeren, at han mener, at noget saadant ikke vil blive Tilfældet; der vil ogsaa blive Toiletter og nogle Garderobes ovenpaa, siger Ministeren. Men nu har jeg set paa Tegningerne igen, og det er mig ganske ufatteligt, at der kan blive Plads for noget saadant ovenpaa. Efter Planen ligger, naar man kommer fra Heibergsgade, Garderoberne i Stuen til venstre, og Toiletterne ligger under den store Trappe til højre; gaar man lige frem, kommer man over til Billetkontoret, som ligger i Flugt med Indgangen. Jeg kunde altsaa ikke finde noget paa Planen, og derfor gentager jeg de Henstillinger, jeg gjorde i Gaar, om at være aarvaagen og undersøge, om det ikke var muligt, at vi kunde faa det indrettet saadan, at nogle af Toiletterne kom op ved Tilskuerpladsen. Thi jeg synes, det er en frygtelig lang Vej at skulle vandre saadant noget som hundrede og tyve Trin. Man kan jo ikke komme ned, før man skal op igen. Jeg henstiller derfor igen til den højtærede Minister at tage Spørgsmaalet under Overvejelse, thi jeg kan, som sagt, ikke finde noget paa Planen desangaaende.